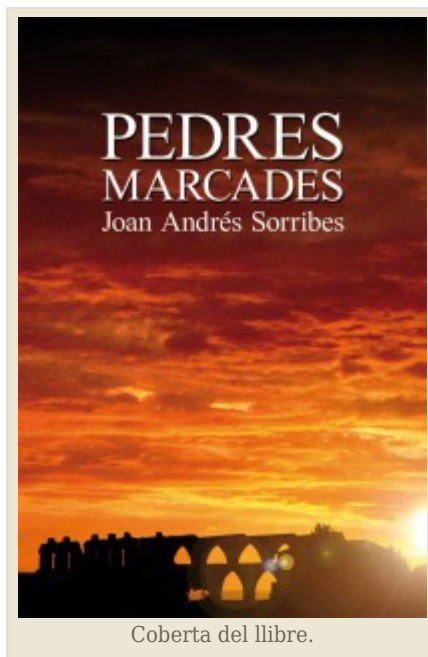

Extracte de l'article "Dossier: literatura crossover" publicat a *L'Illa. Revista de Lletres*, Primavera 2015 pag. 16/17

Títol: *Pedres marcades*
Autor: Joan Andrés Sorribes
Edita: Bromera, 2015

Joan Andrés Sorribes (...) s'estrena ara en la col·lecció Trànsit de l'editorial Bromera amb una obra que, amb el caràcter propi del llibres "crossover" combina elements diversos, com ara un fil narratiu situat al segle XIV i u altre situat a les acaballes del segle XX, una tensa relació sentimental i una intriga ben bé policíaca. Així els personatges protagonistes de "PEDRES MARCADES" són el jove restaurador Pau Abril, l'enigmàtica Sophie Delpoux, historiadora de l'art, i el tio Valeria, que els ajudarà en la seua recerca al voltant de l'ermita de Santa Llúcia.

Fent un salt en el temps, un altre personatge clau serà el mestre d'obres Domènec Prunyonosa, autèntica clau de volta del misteri sobre el qual s'articula la novel·la. Un misteri que ens portarà a interessar-nos per l'herència del càtars, aquella confessió cristiana que va somoure la societat europea de la baixa edat mitjana i que fou intensament perseguida a les terres d'Occitània, al sud de França, en particular al segle XIII. Precisament la novel·la tracta sobre la sort d'un dels darrers vestigis del catarisme, un hipotètic *sant llegat* que podria haver-se amagat durant les obres de l'ermita morellana. Això ens permet acostar-nos a alguns aspectes poc coneguts de la nostra història, alhora que reflexionem sobre la llibertat religiosa, la relació entre el present i el passat, la franquesa de les relacions humanes per damunt de certs interessos materials o la importància de preservar el patrimoni artístic i cultural.

Però per damunt de tot destaca el protagonisme de l'espai de la història: Morella, una de les poblacions valencianes més belles i emblemàtiques, autèntica cruïlla territorial, cultural i històrica. PEDRES MARCADES és un cant a la capital dels Ports, que apareix perfectament descrita, com si l'autor convidara l'ajuntament a crear una ruta literària basada en el llibre, com si obrirà les portes a visitar els seus carrers de la mà del professor d'història o del professor de llengua que recomana la novel·la als seus estudiants. I no només això: llegir les paraules del tio Valerià és com escoltar la

veu, l'accent, la melodia, l'essència mateixa del llenguatge dels Ports, amb tots els seus girs i particularitats. Una novel·la, en definitiva, plena de matisos, que transita, mai millor dit, a cavall de gèneres diversos i que s'obri, així, a un ampli ventall de lectors.”